

KRANJSKI ZVON

ŽUPNIJSKI LIST ZA KRANJ IN OKOLICO.

Izdaja: mestni župni urad v Kranju.

Izhaja zadnji teden v mesecu.

L. 1936. Št. 9.

Posamezna šte. 1 Din.

Dnevno zavetišče

Po Kranju in bližnji okolici smo lansko šolsko leto pogosto opazovali, kako so se potikali okrog šolo-obvezni otroci in prosjačili za denar. Za naberačeni novce so si kupili tudi igrače. Taka mladina, ki se v zgodnji mladosti navadi na beračenje, bo gotovo slabo vzgojena. Na ulici vidi marsikaj, kar ni za mladino. Ker se ne navajajo k resnemu delu, bodo iz takih otrok zrasli delomrzneži, ki bodo v nadlego staršem in občinam. Da iz vrst takih otrok zrastejo največji zločinci, je itak splošno znano.

Starši naj nikdar ne puste otrok samih brez nadzorstva. Posebno pa naj revni starši nikdar ne pošiljajo svojih otrok beračit. Če so starši v resnični potrebi, naj pridejo sami ali v župno pisarno, ali h kakim članici Vincencijeve družbe, ali pa na občino. Nikdar pa ne pošiljajte otrok prosjačit!

Mislím, da je prav, če bi se tudi vsa javnost tega držala, da otrokom, ki beračijo, nikdar ne da nobenega darila v denarju. Dajte otroku jesti ali obleke, nikdar pa ne denarja, ki ga morda potem porabi v slabe namene.

Res je tudi to, da v današnjih težkih socialnih razmerah pogosto starši ne morejo dovolj nadzirati svojih otrok. Morda sta oba — oče in mati — v tovarni, doma nimata nikogar, komur bi izročila svojo dečo v varstvo, pa pustita, da hodijo otroci okrog brez varstva ali pa jih morda celo kar zakleneta v stanovanju.

Radi teh socialnih razmer so v industrijskih krajih nujno potrebna dnevna zavetišča za otroke. Tam so otroci med dnevom pod nadzorstvom, tam se učijo in igrajo, dobe v potrebi pa tudi potrebno hrano.

V Kranju smo že imeli bolj v malem tako dnevno zavetišče v Marijanišču. Ker pa nismo imeli dovolj prostorov na razpolago, se dnevno zavetišče pač ni moglo razvijati, kakor bi bilo potrebno. Z razširitvijo Marijanišča se bo pridobilo nekaj več prostora tudi za dnevno zavetišče, zato bomo z letošnjim šolskim letom pričeli v večjem obsegu s to socialno ustanovo.

Tako dnevno zavetišče bi bilo nujno potrebno tudi v Stražišču in na Primskovem.

Že koncem pretečenega šolskega leta se je v Kranju osnoval Karitativni odsek K. A., ki si je nadel nalogo, da organizira v Kranju in bližnji okolici dnevna zavetišča. V ta namen je poslal vsem tovarnam v Kranju in okolici prošnjo, da bi lastniki tovarn prispevali za otroke svojih delavcev, da bi imeli ti v dnevnem zavetišču opoldan hrano, ker nekateri starši tudi kuhati ne morejo svoji deci.

G. direktor Jugočeške je obljubil, da bi prav rad prispeval za otroke svojih delavcev in da je pripravljen celo vzdrževati šolsko sestro, ki bi vodila dnevno zavetišče v Stražišču. Podobne izjave, da bodo zadevo podpirali, so dali tudi že gg. Heller in Markgraf. Bojim se le, da bi nam sedanja stavka delavstva v tem oziru ne prekrižala naših računov.

Vse starše, ki svojih otrok ne morejo dovolj nadzirati radi svoje službe ali kakršnegakoli vzroka, pozivamo, naj prijavijo svojo dečo v Marijanišču. Tekom septembra bo zavod prenovljen in pripravljen in potem se bo lahko sprejelo več otrok v dnevno zavetišče. Vsa potrebna pojasnila dobe starši pri vodstvu zavoda.

Starši vsakega otroka, ki ga pripeljejo v dnevno zavetišče, naj povedo, v kateri tovarni delajo. Ali dela tam samo oče, ali le mati, ali delata oba v isti tovarni ali v različnih in v katerih. Potem bo zavod zbral otroke staršev posameznih tovarn in bomo prosili od dotičnih tovarn, katerih starši imajo otroke v zavodu, da te prispevajo za hrano otrok svojih delavcev v dnevnem zavetišču. Upamo, da se nam bo posrečilo izvesti to nalogo, da ne bo treba staršem nikjer puščati svojih otrok brez nadzorstva.

Podružnica na Rupi

Kako leto bo že, kar je odnesel vihar podružni cerkvi na Rupi vrh stolpa z jabolkom in križem. Nato sem dvakrat sklical sestanek vasi pri cerkvenem ključarju na Rupi, da bi se domenili, kako bi se popravil zvonik, pa je vedno prišlo le par oseb, tako da ni bilo mogoče sklepati o kakem popravilu. Ker podružna cerkev nima nobenega denarja, popravila ni mogoče izvršiti drugače, kakor če se domeni soseska, da bo plačala stroške. Ker se pa soseska ni zedinila glede popravitve, sem ukinil pri tej podružnici vse soseskine sv. maše in vse nedeljske sv. maše, dokler se zvonik ne popravi, tako je bilo oznanjeno. Več o tej zadevi nisem hotel pisati radi tega, da ne pade slaba luč na celo sosesko. Saj je itak njen zvonik brez jabolka in brez

križa kričal daleč naokrog, kako zadeva stoji. Resnica je ta, da je bila velika večina posestnikov pripravljena plačati, kar pride na vsakega posameznika, le par oseb se je temu ustavljalo. Nisem hotel zadeve obešati na veliki zvon, da bi ne trpeli na ugledu tudi oni, ki so bili pripravljeni storiti svojo dolžnost.

Ker so se pa začele širiti govornice, ki škodujejo ugledu cerkvenih ključarjev in tudi župnikovem dobrem imenu, sem dolžan da zadevo sedaj javno pojasnim!

Na vsa prigovarjanja, naj bi se soseska zedinila radi popravila podružne cerkve, se je od gotove strani vedno odgovarjalo: „Naj kar plača Knez — to je cerkveni ključar — in pa župnik, saj mora biti denar!“

V naši župniji skoro vsak župljan ve, da se vsako leto približajo vsi cerkveni računski župne cerkve in podružnic v Kranjskem zvonu, da lahko vsa župnija ve, kako se gospodari in koliko dohodkov, koliko stroškov in koliko premoženja ima vsaka cerkev. Vsi ste lahko brali, da je imela podružna cerkev na Rupih od l. 1928. skoro vsako leto primanjkljaj, to je, da je bilo večinoma več stroškov kakor dohodkov in da je moral župnik ali pa cerkveni ključar zalagati primanjkljaje. V letošnjem Kranjskem zvonu v februarški številki je bilo poročilo o cerkvenem gospodarstvu in tam je vsakdo lahko bral, da je imela podružna cerkev na Rupih Din 33.— primanjkljaja. Kje naj torej cerkev vzame denar za popravilo?!

„Knez, cerkveni ključar, naj plača, saj ima denar!“ Sliši se celo tu in tam opazka, kakor, da bi moral imeti cerkveni ključar podružnični denar, ki si ga je pridržal. Govoričenje, da je Knez pridržal kak denar podružne cerkve za sebe, je naravnost krivično obrekovanje in greh. Ljudje božji, treba je imeti nekaj vesti! Kakšni kristjani pa smo, če se naš bližnji brez podlage obdolžuje takih grehov?!

Župnik naj plača! Ko sem prišel v župnijo, sem dobil pri rupenški podružni cerkvi velikansko bogastvo, to celih 12 — reci in piši: dvanajst dinarjev — dolga. V osmih letih smo tako slabo gospodarili, da je dolg narastel na Din 33.—. Kje naj torej župnik vzame? Ali naj plačuje popravila podružnic iz svojega? Mislim, da takega župnika ne boste nikdar dobili, ki bi prinesel v župnijo kup cekinov, da bi z njimi popravil podružnice, kjer se vaščani ne morejo zediniti za popravila.

Nekateri pravijo: „Kar popraviti dajte, pa bodo že ljudje plačali!“ Ko me ni bilo l. 1933. doma, so dali popraviti stolp na Hujah, ker se je cerkveno predstojništvo zanašalo, da bodo že potem plačali, ko bo delo izvršeno. Ko pridem domov, je bilo v cerkveni blagajni okrog Din 9.000 dolga za hujansko cerkev. Kar vstrašil sem se. Kdo bo plačal? „O, bodo že plačali!“ No, skličem vso sosesko, povem kako je, prosim, naj bi prispevali za nujno popravilo, ki se je izvršilo, pa ni hotel nihče ničesar slišati o tem, da bi dal kako paro za kritje dolga. „Kar cerkev naj plača“, se je glasil odgovor! Ko bi podružna cerkev na Hujah ne imela njive, ki jo je nato prodala, pa bi imeli še danes dolg na teh popravilih. Saj nekaj časa ni imela podružna cerkev niti toliko denarja, da bi plačala davke, radi katerih so bile zarubljene celo vrvi v zvoniku. Pa sta potem cerkvena ključarja založila za to potrebni denar. Nekaj podobnega bi se najbrž zgodilo tudi na Rupih, če bi dalo cerkveno predstojništvo popraviti zvonik brez kritja in brez obvezne izjave vaščanov, da bodo plačali potrebne stroške. Radi tega tudi ni bilo mogoče oddati popravila pri podružni cerkvi na Rupih.

Da pa ne boste mislili, da vso zadevo gledam prečno, naj približim pismo, ki sem ga prejel pred nekaj dnevi. Glasi se:

„Častiti gospod župnik!“

Čudno se mi zdi, zakaj za rupenško sosesko ni nobene maše oznanene, za vse druge so, samo za našo ne; sem radoveden ali res zato ker turn nima križa, pa ga ni soseska snela, vrigel ga je veter dol, no in čegava je dolžnost da se popravi po mojem ključarjev in (župnikova) ko je narjen se pa plača najprej s tistim denarjem ko mora še bit nekje, če bi ga bilo premalo, bi se pa še po vasi nabralo ne pa kot se sliši, da hočete imeti 15 jurjev prej ko se bo pa začel popravlat. Vam kar povem, da jih nikol navte dobil, je sramota za ključarje in g. župnika da to zahtevate in ne prej popravite sa-

mo pomislite koliko nepravlega govorjenja je zaradi tega tuji ci pa vprašujejo ktere vere je ta cerku ko ni nobene reči na vrhu ljudje pa postajajo brezbrizni za cerku in se ji odtujujejo, vi pa zgublate na ugledu in madež pada na ves duhovni stan. Komunisti in marksisti so pa vesel ker stem gonite ljudi k njim. Zakaj se je prepovedalo popraviti to nam je uganka? ko je bil cimperman že naprošen in je ta že orodje imel tukaj, klepar pa tud že pripravljen s tistim denarjem ko je ostal od zvonov in ure bi se to že popravil mislim da se ne pa hoče golfat, nam ta denar utajit ne bo šlo če ste prov poročal da se naj star greh pozabi, v cerkvi pa učite da se mora povrniti kar je ukraden to se od duhovnika zelo čudno sliši za taka popravila so prej vedno ključarji oskrbeli in za maše uredili samo pošten so pa bli. Želimo, da se turn popraviti in da nehate štrajkat in se soseskine maše opravljajo kot drugot in da bo maša na Jernejevo nedeljo na spomin cerkvenega žegnanja če pa nočete bo šla mlačnost in brezbriznost do vere katera vsled tega prihaja jo opažam na vas in vašo vest (saj pravite da je Kristus učil biti ponižni ne pa prevzetni).

Joža Naroden opazovalec.“

Kako „žleht“ je to pismo! Pa samó na to pismo bi še nič ne odgovarjal, ker se pa podobne reči tudi ustmeno razširjajo, pa moram radi dobrega imena cerkvenega ključarja dati potrebno pojasnilo. Pripominjam še enkrat, da je tako podtikanje o goljufiji smrten greh! Iz pisma tudi že vidite, kako neumne govornice se širijo o petnajstih jurjih, in bajke o tem, da se je prepovedalo popravljati na zvoniku. Lani so se o cerkvenem ključarju raznašali take govornice; že je hotel iskati pri sodišču zadoščenja, pa sem mu svetoval, naj pusti v miru vso zadevo. Če se bodo take govornice še naprej širile, bom pač moral zadevo izročiti sodišču.

Zelo težko mi je o tej zadevi pisati, toda bil sem primoran podati to pojasnilo, ker sem dolžan braniti dobro ime cerkvenega ključarja.

Končno naj pojasnim, da se je zadeva s popravilom zvonika končno vendar le zadnji čas uredila tako, da so podpisali vsi posestniki na Rupih obvezno izjavo, da prispevajo po davčni moči k popravilu zvonika, le dva nista hotela podpisati te izjave. Naročilo se je že podjetnikom, da napravijo proračun, po katerem bi prevzeli popravilo stolpa. Ko bomo imeli stroške določene, se bodo od vaščanov pobrali prispevki, kolikor pride na vsakega posestnika po davkih. Nato šele se bodo oddala dela za popravilo zvonika. Ker je pa skoro vsa soseska pokazala dobro voljo, da se popravilo podružnice izvrši, se je „žegnanje“ vršilo kakor vsako leto.

Župnija Kranj

Oznanila za september.

4. Prvi petek, ob 6. sv. maša pred Najsvetejšim.
6. XIV. ned. po bink. prva nedelja v mesecu, ob 6. sv. maša pred Najsvetejšim, mesečno sv. obhajilo za moške. Pop. ura molitve in pete litanije presv. Srca Jezusovega.
- Rojstni dan Nj. Vel. kralja Petra II., ob 10.30 slovesna petna sv. maša z običajnimi molitvami za kralja.
8. Marijino rojstvo — Mali Šmaren —, nezapovedan praznik, služba božja kakor ob nedeljah. Pop. pete litanije M. B.
12. Marijino ime, ta dan in v osmini se more dobiti popoln odpustek, ki se more nakloniti tudi vernim dušam v vicah. Pop. goji za doseg pop. odpustka so: Prejem sv. zakramentov, navzočnost pri sv. maši in molitev v papežev namén.
13. XV. ned. po bink., služba božja po navadi, pop. shod za žensko Marijino družbo.
- 16., 18., 19. kvaterni dnevi, v sredo in soboto pritriganje pri jedi, a se more vživati meso, v petek strogi post.
17. Rane sv. Frančiška As., po 6. sv. maši vesoljna odveza za III. red.
20. XVI. ned. po bink., služba božja po navadi, pop. shod

za III. red. Kvaterna nedelja, ob 6. sv. maša pred izpostavljenim sv. R. T., pop. križev pot, nato shod za III. red.

27. XVII. ned. po bink., služba božja po navadi.

Poročeni pari.

20. Bizaj Alojzij, delavec, Čirčiče 55 in Hervatin Jožefa, delavka, Primskovo 144, poročena 22. marca.
21. Stare Alojzij, strugar, Primskovo 132 in Sodnik Amalija, delavka, Primskovo 177, poročena 5. aprila.
22. Pupan Ferdinand, delavec, Strahinj 50 in Sink Marija, delavka, Čirčiče 15, poročena 5. aprila.
23. Svete Valentin, delavec, Klanec 20 in Sitar Neža, delavka, Rupa 6, poročena 12. aprila.
24. Pelicon Alojzij, narednik vodnik, Kotor-Tivat, in Modic Marija, trgovska pomočnica, Kranj, Savski breg 13, poročena v Ljubljani 16. aprila.
25. Znidarič Josip, brivec, Kranj, Stara cesta 26 in Rode Mihaela, šivilja, Kranj, Puharjeva 9, poročena 3. maja.
26. Popović Gabre, trgovski potnik, Kranj, Hotel Jelen in Torkar Antonija, kuharica v hotelu Jelen, poročena 6. maja.
27. Vehovec Jernej, posestnik, Dragočajna - Smlednik in Novak Ana, hči zemljaka, Klanec 9, poročena 10. maja.
28. Čoraga - Krčelj Stefan, delavec, Jesenice in Markun Marija, delavka, Kranj, Jenkova 9, poročena 10. maja.
29. Mlinar Ludvik, delavec, Rupa, 24 in Rekar Marija, delavka in hišna posestnica, Struževo 42, poročena 10. maja.
30. Eržen Anton, čevljar, Kopačnica - Leskovača in Krek Terezija, delavka Primskovo 124, poročena 3. maja.
31. Stiglic Franc, banovinski uradnik, Kranj, Gasilski trg 5 in Miklavčič Pavla, trgovska sotrudnica, Kranj, Jenkova 17, poročena 10. maja.
32. Ogrizek Andrej, industrijalec, Kranj, Savski breg 2 in Hanzlowsky Jožica, Pristava - Križe, poročena 17. maja.
33. Polak Franc, delavec, Jesenice in Košnik Angela, natakarica, Primskovo 49, poročena 21. maja.
34. Matelič Stanislav, ključavničar, Kranj, Cojzova 9 in Bajc Ana, delavka, Kranj - Zlato Polje 6, poročena 24. maja.
35. Delovec Mihael, kmet, Štefanja Gora 15 in Škerjanc Katarina, zemljaka hči, Štefanja Gora, poročena 27. maja.
36. Kodele Franc, delavec, Delavski dom in Mavko Terezija, Delavski dom, poročena 30. maja.
37. Zupan Anton, delavec, Kranj, Kokrški breg 5 in Aljančič Franciška, delavka, Klanec 16, poročena 31. maja.
38. Pirc Franc, brivski pomočnik, Kranj, Bleiweissova 22 in Savnik Vekoslava, frizerka, Kranj, Bleiweissova 23, poročena 31. maja.
39. Delovec Luka, čevljar, Štefanja Gora, Cerklje in Brankovič Marija, Cerklje, poročena 1. junija.
40. Kapušin Jožef, trgovski pomočnik, Kranj, Prešernova 7 in Toplišek Marija, natakarica, Kranj, Tavčarjeva + poročena 1. junija.
41. Marušič Vinko, delavec, Kranj, Kokriški breg 5 in Klevišar Marija, delavka, Kranj, Kosovska 2, poročena 7. junija.
42. Vrhovnik Jožef, kolar, Križe, Preve Lucija, delavka, Kranj, Mestni trg 17, poročena 14. junija.
43. Aubrecht Alojzij, krojač, Primskovo 101 in Dolinar Antonija, delavka, Primskovo 35, poročena 28. junija.
44. Lazar Anton, pekovski mojster, Kranj, Jezerska c. 1 in Peneš Ana, pletilja, Kranj, Cojzova 8, poročena 28. junija.
45. Zeme Maks, delavec, Huje 55 in Bizaj Zora, delavka, Čirčiče 35, poročena 29. junija.
46. Lehar Janez, hišar, Britof 50 in Zamen Rozalija, delavka, Primskovo 90, poročena 29. junija.
47. Florijančič Ivan, ključavničar, Kranj Cojzova 3 in Šorn Pavla, delavka, Klanec 26, poročena 5. julija.
48. Sajovic Anton strojevodski kandidat, Gorenje 21 in Gabrič Marija, trg. pomočnica, Kranj, Jezerska 8, poročena 19. julija.
49. Žerovnik Primož, hišar, Vogle 39 in Logar Marija, delavka, Senčur, 181, poročena 19. julija.

50. Jerončič Vladimir, strojni ključavničar, Primskovo 86 in Novak Marija, šivilja, Primskovo 3, poročena 26. julija.

51. Dr. Novaček Jan, direktor sladkorne tovarne, Novi Vrbas in Šandor Djerika, Kranj Kokriško predmestje 11, poročena 29. julija.

52. Pintar Franc, tov. delavec, Kranj, Cesta na Golnik in Lozar Marija, delavka, Cesta na Golnik 17, poročena 1. avgusta.

Mrliška kronika.

Prevec Sonja, hči delavke, Mestni trg 17, roj. in umrla 2. junija.

Novak Anton, posestnika sin, Kranj, Stara cesta 15, roj. 8. avgusta 1892, umrl 13. junija.

Šavnik Vida, Kranj, Prešernova 11, roj. 12. aprila 1926 umrla v Ljubljani v bolnici 13. junija.

Svalj Josip, nadzornik proge, Kranj, Jenkova 6, roj. 18. januarja 1875, umrl 18. junija.

Rebolj Janez, posestnik, Klanec 17, roj. 11. maja 1876, umrl 23. junija.

Zevnik Mihael, župnik v pokoju, Kranj, župnišče, roj. 21. aprila 1877, umrl 24. junija.

Zelnik Ivanka, hči delavca, Rupa 36, umrla 24. junija.

Kruh Rozalija, žena sodnega sluga v pok., Kranj, Prešernova 18, roj. 1859, umrla 24. junija.

Rozman Anton, posestnik, Rupa 10, roj. 1862, umrl 24. junija.

Bitenc Janez, pos., tesarski mojster, Primskovo 78, roj. 3. avgusta 1865, umrl 28. junija.

Štirn Jožef, ključavničarski mojster, Kranj, Jenkova 14, roj. 4. maja 1867, umrl 3. julija.

Hubicky Marija, hči knjigoveza, Klanec 56, roj. 19. jul. 1931, umrla 8. julija.

Šešek Apolonija, hči ključavničarja, Struževo 29 roj. 19. aprila 1935, umrla 18. julija.

Udir Jožef, podpolkovnik, Besnica, roj. 8. februarja 1894, umrl 27. junija.

Mayr Ciril, posestnik in gostilničar, Kranj, Jahačev prelaz, roj. 2. nov. 1896, umrl 19. julija.

Jakše Marija, roj. Finžgar, Kranj, Gasilski trg 7, roj. 1873, umrla 25. julija.

Fajfar Antonija, Rupa 15, roj. 13. junija 1936, umrla 25. junija.

Rakovec Marija, vdova trgovca, Kranj, Tyrševa 2, roj. 21. avgusta 1860, umrla 30. julija.

Župnija Šmartin pri Kranju

Oznanila za september.

3. Zvečer ob pol 7. ura molitve.

4. Prvi petek, sv. maša pri oltarju Srca Jezusovega z blagoslovom.

6. XIV. ned. po bink. Božja služba zjutraj in ob 9. v farni cerkvi, ob 9. uri tudi pri sv. Tomažu. Popoldan shod III. reda.

8. Rojstvo Marije D. B. služba zjutraj po navadi, ob 9. z blagoslovom. Ves. odveza, popoldan shod Marijine družbe.

12. Ime Marijino, popolni odpustki ta dan in vso osmino pod navadnimi pogoji.

13. XV. ned. po bink. B. služba zjutraj in ob 9. uri v farni cerkvi, ob 9. uri tudi v Drulovku.

15. Spomin 7. žalosti M. B.

17. Rane sv. Franciška. Vesoljna odveza.

20. XVI. ned. po bink. kvaterna. Božja služba zjutraj po navadi, ob 9. z blagoslovom, popoldan križev pot.

Na kvaterno nedeljo shod pri sv. Joštu, B. služba zjutraj ob 6. in ob 9. popoldan ob 2. pridiga, potem procesija bratovščine žalostne M. B. Ta dan zadobi vsakdo tolikokrat popoln odpustek, kolikokrat obiše kapelico M. B. na sv. stopnicah in tam moli po namenu sv. očeta.

21. Sv. Matej. Sv. maša v Drulovku za sosesko.

27. XVII. ned. po bink. B. služba ob 6. uri v farni cerkvi, ob 9. uri v Stražišču.

29. Sv. Mihael, v Drulovku sv. maša za sosesko.

Poročeni pari.

2. avgusta Kocijančič Miroslav, delavec na železnici iz Javornika pri Jesenicah in Albina Lehen, šivilja iz Besnice.

23. avgusta Ivan Jereb, brivski mojster na Gor. Savi in Viljelmina Riegel, frizerka v Stražišču.

Mrliška kronika.

5. avgusta Jakob Udir, krojača sin v Drulovku, star 5 mes.

5. avgusta Antonija Krmelj, delavca hči v Stražišču, stara 5 mesecev.

12. avgusta Janez Fabjan, vdovec v Stražišču, star 76 let.

13. avgusta Škrab Marija, delavca hči v Zg. Bitnju, stara 9 mesecev.

R a z n o

Otroški vrtec v Marijanišču. Vpisovanje v otroški vrtec v Marijanišču se vrši v torek, dne 1. septembra.

Dijaški zavod v Škofiji se je letos zelo povečal, sprejetih je za šolsko leto 1936/37 okrog 50 dijakov v zavodu.

Marijanišče. V začetku septembra bodo upamo končana razširitvena dela pri Marijanišču. V novem prizidku se bo v pritličju naselila gospodinjska šola, v I. nadstropju pa internat za dijakinje tukajšnje gimnazije. V internatu za gimnazijske dijakinje bo prostora za okrog 30 dijakinj, v gospodinjski šoli za okrog 20 gojenk. V oddelku za gospodinjsko šolo bo popolnoma na novo urejena tudi zavodova kuhinja, primerna za gospodinjsko šolo in za gospodinjske oziroma kuhinjske tečaje. Vsa dela za razširitev Marijanišča bodo stala okrog 250.000.— Din. Dobrim srcem priporočamo naš dobrodelni zavod, ki si je naložil velike dolgove, ki so bili nujno potrebni, če nismo hoteli opustiti kakega oddelka v zavodu. Tudi kapela v Marijanišču je na novo poslikana, ker je bila že zelo v slabem stanju. Z letošnjim šolskim letom bomo skušali v zavodu razširiti dnevno zavetišče za otroke, katerih starši ne morejo radi svojega dela nadzirati doma.

V nedeljo, dne 23. avgusta smo na prošnjo štrajkujočega delavstva opravili sv. mašo tudi po tovarnah: Jugočeška, Jugobruna, Intex in iz Smartnega so opravili sv. mašo v tovarni Heller in Sirc. Za te sv. maše smo prosili in dobili dovoljenje od lastnikov. V nedeljo, dne 30. avg. je delavstvo ponovno prosilo za sv. maše v tovarnah, pa žal nismo mogli opraviti ta dan sv. maš v tovarnah, ker ni bilo za to potrebnega dovoljenja od strani lastnikov tovarn. Mnogo štrajkujočih je ostalo radi tega žal v nedeljo brez sv. maše.

Šolske sv. maše se bodo vršile ob nedeljah s pričetkom šolskega leta zopet tako, kakor so se lani. Šolska sv. maša za osnovne šole bo ob 9. v rožnovenski cerkvi.

Oče naš, kateri si v nebesih

Dr. A. Gosar, univerzitetni profesor v Ljubljani, je spisal lepo knjigo „Za nov družabni red“. Najlepša poglavja njegove knjige so pač ona, kjer razlaga očenaš. Kranjski zvon bo ob priliki priobčil to ali ono mesto iz tega dela njegove knjige.

Vera v Boga — Očeta.

So ljudje, ki se mnogo trudijo, da bi v pravem, najstrožjem pomenu besede dokazali, da je Bog. Mislijo, da bodo na ta način pregnali sleheren dvom o njem. V resnici pa je stvar nekoliko drugačna. Doka-

zov, ki nam jasno pričajo o Bogu, je sicer, kolikor si jih želiš. Kamorkoli se ozreš in zamisliš, vse ti kliče, da je Bog, vse oznanja neskončno veličino in slavo Njega, ki je svet ustvaril.

Vseeno, ali občuduješ silne gorske velikane, ki kipijo proti nebu, ali pa se v mislih zatopiš v neskončno gladino sinjega morja; vseeno, ali upreš svoj pogled v jasno, z milijardami zvezdnatih svetov posuto nebo, ali pa se ozreš v nezatno in vendar iz tisoč in tisoč še manjših očesec sestavljeno oko navadne muhe; vseeno, ali gledaš cvetico na polju, ali občuduješ biserno kapljico rose na njenem listu; tudi vseeno, ali drhtiš ob viharju pred silno močjo sproščenih naravnih elementov, ali pa se zatopiš v tajne sile, ki dajejo rastlinam in živalim, sploh vsem živim bitjem rasti, se razvijati in zoreti; vseeno, ali se vživiš v umetnost, ali pa se poglobiš v znanost; vseeno naj te mičejo tajne individualnega življenja, ali pa raziskuješ morda še bolj zamotane družabne pojave; kamorkoli upreš svoje telesne in še bolj, kamorkoli upreš svoje duhovne oči, povsod vidiš Njega, vse ti kliče: „On je, resnično je on, ki nas je ustvaril.“

Toda vsi dokazi o Bogu vendarle nimajo tiste moči, da bi se jim človek v življenju moral ukloniti, kakor se n. pr. nujno ukloni spoznanju osnovnih matematičnih resnic. Da je dvakrat dve res štiri, o tem ne dvomi nihče, tudi brez dokazov ne. Vsak priznava, da se to kar samo od sebe razume, vsak se nujno po tem ravna. Da je Bog, tudi vemo, prav resnično vemo. Toda celó najbolj izobraženemu človeku, ki je prestudiral nešteto dokazov o Bogu in je trdno prepričan o njihovi veljavnosti, se semintja nehote pojavi vprašanje: „Kaj pa, če je vendarle drugače?“ Zakaj nihče izmed nas ne more popolnoma doumeti niti Boga samega, niti kako je iz nič svet ustvaril. Zato pa moramo vsi, prav vsi, preprosti, pa tudi, najbolj učeni ponizno reči pred njim: „Verujem, da si Ti, ki vladáš svet in življenje v njem.“

Dejstvo, da smo prav v najvažnejšem, osnovnem vprašanju življenja, v vprašanju o Bogu vsi primorani verovati, ima velik socialen pomen. Tu se namreč najprej in najbolj kaže, da v našem naravnem odnosu do Boga ni med nami nikake bistvene razlike. Vsi, revni in bogati, preprosti in izobraženi ga lahko spoznamo, a vsi moramo vanj tudi verovati, ker je naše človeško spoznanje kljub vsemu nujno nepopolno. Zato pa lahko vsi z globoko vero in otroškim zaupanjem molimo: „Oče naš, kateri si v nebesih.“

Podpirajte

Vincencijevo

družbo!